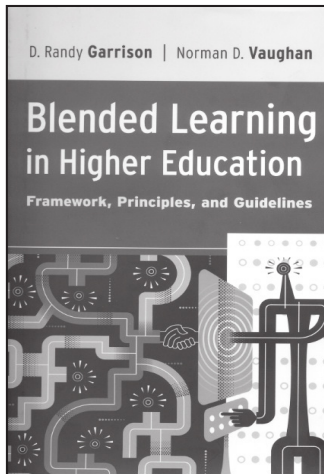

معرفی کتاب

عنوان اصلی: Blended Learning in Higher Education
(Framework, Principles and Guidelines)

مؤلفان: D. Randy Garrison & Norman D. Vaughan
مشخصات نشر: Josseybass, 2008

پیشگفتار

موسسات آموزش عالی باید به نحوی پاسخگوی توقعات در حال تغییر مرتبط با یادگیری و فناوری‌های جدید باشند. دست‌اندرکاران آموزش عالی، رویکردهای سنتی آموزش را زیر سوال می‌برند تا ببینند آیا در سطوح بالاتر یادگیری کارساز می‌باشند یا خیر. یادگیری عمیق و صحیح مستلزم وجود یادگیرندگان فعال می‌باشد. افرادی که با فناوری‌های نوین بزرگ شده‌اند، خیلی موافق تبادل اطلاعات از طریق سخن‌رانی نیستند و یادگیرندگان بیشتر به دنبال تجارب فعال و سرگرم‌کننده در یادگیری می‌باشند.

زمان آن رسیده است که موسسات آموزش عالی از رویکردهای سنتی دوری گزینند تا بتوانند به نحو مقتضی، پاسخگوی جامعه تحصیل کرده کنونی باشند و موسسات خود را منطبق با نیازهای قرن ۲۱ هدایت کنند. این موسسات باید به نحوی برنامه‌ریزی کنند که دانشجویان فرصت تعامل فعال با اساتید خود را داشته باشند (ایده‌آل‌های آموزش عالی). ما باید ایده‌آل‌های آموزش عالی را بررسی کنیم و در عین حال روش‌های فعلی را با دیدی منتقدانه ارزیابی کنیم و نقش تکنولوژی ارتباطات را در ایجاد تعاملات فعال در نظر داشته باشیم. با در نظر گرفتن رویکردهای نوین در ایجاد بحث و مناظره در ایده‌آل‌های سنتی آموزش عالی می‌توانیم این ایده‌آل‌ها را احیاء و بازیابی کنیم. در این کتاب نشان خواهیم داد که تنها راه احیاء ایده‌آل‌های آموزش عالی، طراحی مجدد آموزش ترکیبی می‌باشد.

در حال حاضر مدیران، اساتید و دانشجویان موسسات آموزش عالی می‌دانند که باید تجارب آموزشی را به نحوی تغییر داد. اما

آموزش ترکیبی چیزی فراتر از بهبود و تغییر نحوه سخن‌رانی و ارائه مطالب است و در اصل نشان دهنده رویکرد ما به آموزش و یادگیری می‌باشد. آموزش ترکیبی در حقیقت رویکردی منسجم برای طراحی مجدد کامل فضاهای آموزشی است که آزادانه نقاط قوت آموزش برخط و رو در رو را بررسی می‌کند.

در اینجا هدف این است که مفهوم آموزش و یادگیری ترکیبی را به طور جامع اما منسجم بررسی کنیم. به نقل از کمیته اروپایی ODL، چالش این است که «نظم و ترتیب را در مفهوم نوش دارویی» یادگیری ترکیبی از طریق تمایز بین استفاده خلاقانه و یا صرفاً جایگزین ICT (تکنولوژی ارتباطات و اطلاعات)، بازیابیم. در این جمله چندین نکته کلیدی وجود دارد. اول، نیاز مبرم به نظم و ترتیب است. دوم، تشخیص پیچیدگی این مفهوم به ظاهر ساده می‌باشد. و سوم اینکه یادگیری ترکیبی اصولاً با رویکرد غالب موجود متفاوت است و نمی‌توان آن را به رویکرد موجود به سادگی افزود. این چالش‌ها بخشی از محتوای کتاب حاضر را به خود اختصاص می‌دهند.

مروری بر مطالب:

کتاب «یادگیری ترکیبی در آموزش عالی» نقشه راهی است برای دست‌اندرکاران نظام آموزشی برای درک امکانات و مزایای ترکیب آموزش برخط و رودرو برای یادگیری عمیق و مفهومی‌تر.

فصل اول به بررسی مفهوم و معنای وسیع‌تری که اساس توسعه و ایجاد یادگیری ترکیبی بوده است، می‌پردازد.

این فصل یادگیری ترکیبی را توصیف می‌کند و چالش‌های

ارزیابی و دیگر ایده‌ها و نکات می‌باشد. از این ابزارها و تکنیک‌ها در طیف وسیعی از رشته‌ها می‌توان استفاده کرد. فصل ششم، راهکارهای عملی‌تر برای یادگیری ترکیبی ارائه می‌دهد. این فصل با بحثی در مورد راهکارهای جدید منطبق با اهداف آموزش عالی شروع می‌شود و سپس اصولی برای اعمال آن روش‌های گفته شده در فصول قبلی ارائه می‌دهد.

فصل هشتم نگاهی اجمالی به آینده تغییرات در نحوه آموزش و یادگیری در آموزش عالی می‌کند و در نهایت قسمت ضمیمه در برگزیده مدارک، منابع و ابزارهای عملی در این ارتباط می‌باشد.

موجود را عنوان می‌کند و در ادامه بیان می‌کند که یادگیری ترکیبی چگونه می‌تواند با این چالش‌ها مواجه شود.

قسمت اول: چهارچوب جامعه پرسشگر

فصل دوم ساختار چهارچوب جامعه پرسشگر را به عنوان قلب آموزش عالی معرفی می‌کند. این چهارچوب نقشه راه را برای ترکیب فعالیت‌های یادگیری بر خط و رودرو فراهم می‌کند. این فصل پایه و اساس مفهومی این چهارچوب را از لحاظ هدف، مباحثه باز و منتقدانه و انعکاس و تفکر بررسی می‌کند. همچنین، عوامل اصلی این چهارچوب اجتماعی، شناختی و حضور فرد یاددهنده) در این فصل معرفی می‌شوند.

فصل سوم هفت اصل طراحی یادگیری ترکیبی را بیان می‌کند. همچنین سه طبقه‌بندی حضور یادگیرنده را (طراحی، تسهیل و آموزش مستقیم) عنوان می‌کند و اصول حضور اجتماعی و شناختی در هر طبقه را بررسی و توصیف می‌کند.

در فصل چهارم از چهار چوب جامعه پرسشگر برای بررسی توسعه حرفه‌ای مسائل مهم در کاربرد و اجرای طرح‌های یادگیری حرفه‌ای، استفاده می‌شود. همچنین، در رابطه با جامعه‌های یادگیری و روش‌های سازمانی برای حمایت و همچنین رویکردهای ترکیبی برای توسعه حرفه‌ای، صحبت می‌شود.

قسمت دوم: یادگیری ترکیبی در عمل

فصل پنجم ۶ صحنه یادگیری ترکیبی را که تحت سه نوع ایده‌آل طراحی شدند، توصیف می‌کند. هر کدام از صحنه‌ها بیانگر طرح‌های موفق یادگیری موفق یادگیری ترکیبی مرتبط به رشته‌های متداول دانشگاهی می‌باشند. آنها بین رشته‌ای هستند و در برگزیده بهترین خصوصیات و مثال‌های طراحی مجدد رشته‌ها بر اساس تجربیات نویسنده و یا مطالعات پیشین می‌باشند. از این مثال‌ها می‌توان در بحث‌های مربوط به طراحی رویکردهای ترکیبی استفاده کرد.

فصل هفتم تکنیک‌ها و ابزارهایی را توصیف می‌کند که در مشارکت فعال دانشجویان در یادگیری ترکیبی مفید هستند. این فصل دارای مثال‌های مفصل مانند روش تدریس برخط، برنامه درسی برای هفته اول، بحث و مناظره، روش‌های